

(தங்களுடைய ஏக்ரஸ் ஆடாத அசையாத, சம்பன்ன மற்றும் சம்பூரண நிலையை உருவாக்குவதற்காக விசேஷமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஈஸ்வரிய மகாவாக்கியம்)

இனிமையான குழந்தைகளே - தங்களுடைய மனம் எனும் கோவிலை ஈஸ்வரிய குணங்கள் எனும் மூர்த்திகளின் மூலம் அலங்கரியுங்கள் மேலும் தூய்மையான எண்ணங்களின் வாசத்தைப் பரப்புங்கள்

கேள்வி:- சர்வ உத்தமமான உண்மையான சேவை எது? யதார்த்தமான சேவையின் சூட்சமம் மற்றும் ஆழமான இரகசியம் என்ன?

பதில்:- எப்போதாவது யார் மூலமாவது தவறு நடக்கிறது என்றால் அவர்களை எச்சரிப்பதின் கூடவே சூட்சமமான விதத்தில் தங்களுடைய யோக சக்தியை அவர்கள் வரை சேர்ப்பித்து அவர்களுடைய அசுத்தமான எண்ணங்களை அழிக்க வேண்டும், இது தான் சர்வ உத்தமமான உண்மையான சேவையாகும். கூடவே தங்கள் மீதும் கவனம் கொடுக்க வேண்டும், மனதிலும் எவ்வித அசுத்தமான எண்ணங்கள் எழுக்கடாது, ஏனென்றால் அவர்களுடைய அதிர்வுகள் மற்றவர்களுக்கும் தீமை செப்பிற்கு, அந்தளவிற்கு தாங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மேலும் மற்றவர்களுக்காக இப்படி தெய்வீக சேவை செய்ய வேண்டும், இது தான் சேவையின் சூட்சமமான மற்றும் ஆழமான இரகசியமாகும்.

ஓம் சாந்தி. முயற்சி செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் முதலில் உள்நோக்குமுக, நிலையை அவசியம் தாரனை செய்ய வேண்டும். உள் நோக்குமுகமாக இருப்பதில் மிகுந்த நன்மை நிறைந்திருக்கிறது, இந்த நிலையின் மூலம் தான் ஆடாத, நிலையான, தெரியத்தன்மை, பணிவுத்தன்மை போன்ற தெய்வீக குணங்களின் தாரனை ஏற்பட முடியும், மற்றும் சம்பூரண ஞானம் நிறைந்த மன நிலையை அடைய முடியும். உள்நோக்குமுகம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்த சம்பூரண ஞானஞாப நிலையை அடைய இயலுவதில்லை. ஏனென்றால் என்னென்ன மகாவாக்கியங்கள் நேரடியாக கேட்கப்படுகின்றனவோ, ஓருவேளை அதை ஆழமாகச் சென்று கிரகிக்க வில்லை வெறும் அந்த மகாவாக்கியங்களைக் கேட்டு திரும்பச் சொல்வதின் மூலம் தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்மை நடப்பதற்கு பதிலாக நன்மை இல்லாததாக ஆகி விடுகிறது, ஆகையினால் குழந்தைகளே ! ஒரேயடியாக உள் நோக்குமுடியவர்களாக ஆகி விடுங்கள்.

தங்களுடைய மனம் கோவிலுக்குச் சமமானதாகும். எப்படி கோவிலில் எப்போதும் நல்ல மனம் வீச்கிறதோ அதுபோல் மனம் எனும் கோவில் எப்போது தூய்மையாகிறதோ அப்போது எண்ணங்களும் தூய்மையானதாக வெளி வருகிறது. கோவில்களில் எப்போதும் தூய்மையான தேவி-தேவதைகளின் சித்திரங்கள் தான் வைக்கப்படுகின்றன, அசர்களுடையதை அல்ல. அதுபோல் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தங்களுடைய மனம் அல்லது இதயம் எனும் கோவிலை அனைத்து ஈஸ்வரிய குணங்கள் எனும் மூர்த்திகளின் மூலம் அலங்கரித்து விடுங்கள், அந்த குணங்களாவன - மோகமற்ற நிலை, ஆசையற்ற நிலை, பயமற்ற நிலை, தெரியமான நிலை, அகங்காரமற்ற நிலை போன்ற இன்னும் பிறவனவாகும், ஏனென்றால் இவையனைத்தும் தங்களுடைய தெய்வீக இலட்சணங்களே ஆகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தங்களுடைய மனம் எனும் கோயிலை பிரகாசமாக அதாவது முழுமையான சுத்தமுடையதாக மாற்ற வேண்டும். மனம் எனும் கோயில் எப்போது தூய்மையாகுமோ அப்போது தான் தங்களுடைய தூய்மையான வைகுண்ட தேசத்திற்கு செல்ல முடியும். எனவே இப்போது தங்களுடைய மனதை தூய்மையாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் மற்றும் மனம் உட்பட விகார கர்மேந்திரியங்களை வச்படுத்த வேண்டும். ஆனால் தங்களுக்காக மட்டும் இல்லை மற்றவர்களுக்கும் இந்த தெய்வீக சேவையையே செய்ய வேண்டும்.

உண்மையில் சேவை என்பதின் அர்த்தம் மிகவும் சூட்சமமானதாகவும் ஆழமானதாகவும் இருக்கிறது. யாராவது தவறு செய்தால் வெறுமனே எச்சரிப்பது மட்டுமே சேவை என்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு சூட்சமமான விதத்தில் தங்களுடைய யோக சக்தியை அளிப்பது, அவர்களுடைய அசுத்த எண்ணங்களை அழித்து விடுவது, இது தான் சர்வ உத்தமமான உண்மையான சேவையாகும், மேலும் கூடவே தங்கள் மீதும் கவனம் கொடுக்க வேண்டும். சொல் அல்லது கர்மத்தில் மட்டும் கிடையாது, மனதில் கூட எந்த அசுத்த எண்ணமாவது வந்தது என்றால் அதனுடைய அதிர்வுகள் மற்றவர்களிடம் சென்று சூட்சமமான விதத்தில் நன்மையற்றதை செய்கிறது, அதனுடைய சுமை தங்கள் மீது வருகிறது மேலும் அதே சுமை பந்தனமாக ஆகி விடுகிறது ஆகையினால் குழந்தைகளே தாங்களும் எச்சரிக்கையாக இருங்கள், பிறகு மற்றவர்களுக்கும் அதே தெய்வீக சேவையே செய்யுங்கள், இது தான் சேவாதாரி குழந்தைகளின் அலெளாகீக கடமையாகும். இப்படிப்பட்ட சேவை செய்க்கூடியவர்களுக்கு தங்களுக்காக எந்த ஒரு சேவையும் வாங்கக் கூடாது. ஓருவேளை எப்போதாவது சில தவறுகள் நடந்து விட்டாலும் அதை தங்களுடைய புத்தியோக பலத்தின் மூலம் சதாகாலத்திற்கும் சரி செய்து விட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தீவிர முயற்சியாளர்கள் கொஞ்சம் சமிஞ்ஜை (சைகை) கிடைத்தாலும்

விரைவாக உணர்ந்து மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். மேலும் அதற்குப் பிறகு நல்ல விதத்தில் கவனம் வைத்து நடக்கிறார்கள், இது தான் பரந்த புத்தியுடைய குழந்தைகளின் கடமையாகும்.

என்னுடைய உயிரானவர்களே, பரமாத்மாவின் மூலம் படைக்கப்பட்ட இந்த ஆழிவற்ற இராஜஸ்வ ஞான யக்ஞுத்திர்காக உடல், மனம், பொருளை முழுமையான விதத்தில் சுவாஹா (அர்ப்பணம்) செய்வதின் இரகசியம் மிகவும் ஆழமானதாகும். எந்த வினாடி நீங்கள், நான் உடல் மனம் பொருள் உட்பட யக்ஞுத்தில் சுவாஹா அதாவது அர்ப்பணம் ஆகி இறந்து விட்டேன் என்று சொல்கிறீர்களோ, அந்த வினாடி முதல் தங்களுடையது என்று எதுவும் இல்லை. அதிலும் கூட முதலில் உடல் மற்றும் மனதை முழுமையான விதத்தில் சேவையில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். எப்போது அனைத்தும் யக்ஞும் அல்லது பரமாத்மாவிற்காக என்றாகிவிட்டதோ பிறகு தங்களுக்காக என்று எதையும் வைத்துக் கொள்ள முடியாது, செல்வத்தையும் வீணாக செலவழிக்க முடியாது. மனம் கூட அசுத்த எண்ணங்கள் தவறான எண்ணங்களின் பக்கம் ஓட முடியாது ஏனென்றால் பரமாத்மாவிற்கு அர்ப்பணம் செய்தாகி விட்டது. பரமாத்மா சுத்தமான அமைதி சொருபமானவர் ஆவார். இந்த காரணத்தினால் அசுத்த எண்ணங்கள் தானாகவே அமைதியாகி விடுகிறது. ஒருவேளை மனதை மாயையின் பிடியில் விட்டுவிட்டார்கள் என்றால் மாயை வித-விதாமான ரூபங்களில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அனேக விதமான தவறான எண்ணங்களை உற்பத்தி செய்து மனம் எனும் குதிரை மீது வந்து சுவாரி செய்கிறது. ஒருவேளை இன்னும் கூட எந்த குழந்தைக்காவது எண்ணங்கள் தவறானதாக வருகிறது என்றால் இன்னும் மனம் முழுமையான விதத்தில் சுவாஹா ஆகவில்லை அதாவது ஈஸ்வரிய மனமாக ஆகவில்லை எனப்பார்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையினால் அனைத்தையும் தியாகம் செய்த குழந்தைகளே! இந்த ஆழமான இரகசியங்களைப் புரிந்து கர்மம் செய்து கொண்டே சாட்சியாக இருந்து தங்கள் மீது கவனம் வைத்து மிகவும் எச்சரிக்கையோடு நடக்க வேண்டும். கோபி வல்லபர் அவரே உங்கள் ஒவ்வொருவருடைய வாஸ்தவத்தில் உண்மையான அன்பு எது என்பதை பிரியமான கோப-கோபியர்களாகிய உங்களுக்குப் புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார், எனது உயிரானவர்களே ! நீங்கள் ஒருவர் மற்றவருடைய எச்சரிக்கையை அன்போடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் ஏனென்றால் எந்தளவிற்கு அன்பான மலராக இருப்பீர்களோ அந்தளவிற்கு உயர்ந்த பராமரிப்பு. மலர்களை மதிப்புமிக்கதாக மாற்றுவதற்கு தோட்டக்காரன் முட்களிலிருந்து வெளியே எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே போல் நீங்களும் கூட யாராவது எச்சரிக்கை கொடுக்கின்றார்கள் என்றால் அவர் என்னை வளர்க்கிறார், எனக்காக சேவை செய்கின்றார், என்று அர்த்தமாகும். அந்த சேவைக்கு அல்லது வளர்ப்பிற்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும், இது தான் சம்பூரணம் ஆவதற்கான யுக்தியாகும். இது தான் ஞானத்தோடு கூடிய உள்ளார்ந்த உண்மையான அன்பாகும். இந்த தெய்வீக அன்பில் ஒருவர் மற்றவருக்கு மிகுந்த மதிப்பு இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் முதலில் தங்களையே எச்சரித்துக் கொள்ள வேண்டும், இது தான் பணிவின் மிக இனிமையான நிலையாகும். இப்படி சினேகபூர்வமாக நடப்பதின் மூலம் இங்கேயே அந்த சத்யகுத்தின் சுகமான நாட்களை உள்ளுக்குள் நீங்கள் அனுபவம் செய்வீர்கள். அங்கே இந்த அன்பு இயற்கையாகவே இருக்கிறது ஆனால் இந்த சுகமமுகுத்தின் இனிமையான நேரத்தில் ஒருவர் மற்றவருக்கு சேவை செய்வதற்கு இந்த மிகவும் இனிமையான ரமணீகரமான அன்பாகும், இது தான் சுத்தமான அன்பைத்தான் உலகத்தில் பாடப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு உயிரோட்டமுள்ள மலர்களாகிய நீங்கள் ஒவ்வொரு வினாடியும் புன்சிரிப்போடு இருக்க வேண்டும் ஏனென்றால் நிச்சய புத்தி இருப்பதின் காரணமாகத்தான் தங்களுடைய நாடி நரம்பெல்லாம் சம்பூரண ஈஸ்வரிய சக்தி நிரம்பியுள்ளது. அப்படிப்பட்ட ஸ்ரக்கும் சக்தி தங்களுடைய தெய்வீக அற்புதங்களைக் கண்டிப்பாக வெளிக்கொண்டு வரும். சிறியதோ மற்ற குழந்தைகள் தூய்மையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். மேலும் தங்களுடைய மனம்மகிழ்விக்கும் நடத்தைகளின் மூலம் அனைவரையும் மிகவும் கவர்ந்திமுக்கிறார்கள். அதுபோல் உங்கள் ஒவ்வொருவருடையதும் அப்படி ஈஸ்வரிய ரமணீகரமான வாழ்க்கையாக இருக்க வேண்டும், அதற்காக நீங்கள் ஏதாவதொரு யுக்தியின் மூலம் தங்களுடைய அசர் சுபாவங்கள் மீது வெற்றி அடைய வேண்டும். யாராவது கோப விகாரத்திற்கு வசமாகி என் முன்னால் வருகின்றார்கள் என்று நீங்கள் பார்க்கின்றீர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு முன்னால் ஞான ரூபமாக ஆகி குழந்தைத்தனமாக இனிமையான விதத்தில் சிரித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்றால் அவர்கள் தாங்களாகவே அமைதியாகி விடுவார்கள் அதாவது மறதி சொருபத்தின் மூலம் நினைவிற்கு வந்து விடுவார்கள். அவர்களுக்கு தெரியாமல் கூட போகட்டும் ஆனால் சூட்சமமான விதத்தில் அவர்கள் மீது வெற்றியடைந்து எஜமானர்களாக ஆகி விட வேண்டும், இது தான் எஜமானன் மற்றும் குழந்தைத் தன்மையின் அனைத்திலும் உயர்ந்த விதியாகும்.

ஈஸ்வரன் எப்படி சம்பூரண ஞான ரூபமாக இருக்கிறோ அதேபோல் சம்பூரண அன்பு ரூபமாகவும் இருக்கின்றார். ஈஸ்வரனிடம் இரண்டு குணங்களுமே நிறைந்திருக்கிறது ஆனால் முதலில் ஞானம் இரண்டாவது அன்பாகும். ஒருவேளை யாராவது முதலில் ஞான ரூபமாக ஆகாமல் வெறும் அன்பு ரூபமாக மட்டுமே ஆகி

விடுகிறார்கள் என்றால் அந்த அன்பு அசுத்தமான கணக்கிற்குக் கொண்டு செல்கிறது. ஆகையினால் அன்பை உள்ளிறுத்தி முதலில் ஞான ரூபமாக ஆகி வித-விதமான ரூபங்களில் வந்திருக்கின்ற மாயையின் மீது வெற்றி அடைந்து பிறகு அன்பு ரூபமாக ஆக வேண்டும். ஒருவேளை ஞானம் இல்லாமல் அன்பில் வந்தீர்கள் என்றால் நிலையற்றவர்களாகவும் ஆகி விடுவீர்கள். யாராவது ஞானம் ரூபம் ஆகாமல் தியானத்தில்(டிரான்ஸ்) சென்றார்கள் என்றால் நிறைய முறை மாயையில் மாட்டிக் கொள்கிறார்கள், ஆகையினால் தான் பாபா கூறுகின்றார் குழந்தைகளே, இந்த தியானம் கூட ஒரு நூலாலான விலங்காகும், ஆனால் ஞான ரூபமாக ஆகி பிறகு தியானத்தில் சென்றீர்கள் என்றால் மிகவும் மகிழ்ச்சியின் அனுபவம் ஏற்படுகிறது. எனவே முதலில் ஞானம் பிறகு தியானம். தியான நிஷ்டை நிலையை விட ஞான நிஷ்ட நிலை உயர்ந்ததாகும். ஆகையினால் குழந்தைகள், முதலில் ஞான ரூபமாக ஆகி பிறகு அன்பை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஞானம் இல்லாமல் வெறும் அன்பு மட்டும் இந்த முயற்சியாளர் வாழ்க்கையில் தடையை ஏற்படுத்துகிறது.

சாட்சியாக இருக்கும் நிலை மிகவும் இனிமையானதும், ரமணீகரமானதும் மற்றும் அழகானதுமாகும். இந்த நிலையின் ஆதாரத்தில் தான் எதிர்கால வாழ்க்கை இருக்கிறது. யாரிடமாவது ஏதாவது சர்சீ கணக்கு வழக்கு வருகிறது என்றால் அந்த சமயத்தில் ஒருவேளை அவர்கள் சாட்சி, சுக சொருப நிலையில் இருந்து அந்த கணக்கு வழக்கை அனுபவிக்கிறார்கள் என்றால் கடந்தகால கர்மங்களின் சுமை முடிந்தும் விடுகிறது மேலும் எதிர்காலத்திற்கான சகத்தின் கணக்கும் சேமிப்பாகிறது. எனவே இந்த சாட்சி தன்மையின் சுகசொருப நிலை கடந்த காலம் மற்றும் எதிர்காலம் இரண்டினோடும் தொடர்பு வைத்திருக்கிறது. எனவே இந்த இருக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்வதின் மூலம் என்னுடைய இந்த சுகமான நேரம் வெறும் கணக்கை முடிப்பதிலேயே சென்று விட்டது என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அவ்வாறின்றி, இது தான் முயற்சி செய்வதற்கான சுகமான நேரமாகும், இந்த சமயத்தில் இரண்டு காரியங்களும் சம்பூரணமான விதத்தில் சித்தியாகிறது. இப்படி இரண்டு காரியங்களையும் சித்தியடைய வைக்கக் கூடிய தீவிர முயற்சியாளர்கள் தான் அதீந்திரிய சுகம் அல்லது ஆனந்த அனுபவத்தில் இருக்கிறார்கள்.

இந்த வித்தியாசமான பெரிய நாடகத்தின் ஓவ்வொரு விஷயத்திலும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சம்பூரணமான நிச்சயம் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இது உருவாக்கப்பட்ட உருவாக்கப்படுகின்ற நாடகம் முற்றிலும் நேர்மையானதாகும். பாருங்கள், இந்த நாடகமானது ஓவ்வொரு ஜீவ ஜந்துகளிடமிருந்தும் அவற்றின் நடிப்பை முழுமையான விதத்தில் நடக்க வைக்கிறது. சில தவறாகவும் இருக்கிறது, ஆக அந்த தவறான நடிப்பும் கூட முழுமையான விதத்தில் நடிக்கிறது. இதுவும் கூட நாடகத்தில் பதிவாகியிருக்கிறது. தவறானது மற்றும் சரியானது இரண்டுமே திட்டத்தில் அடங்கியிருக்கும் போது பிறகு எந்த விஷயத்திலாவது சந்தேகம் எழுப்புவது, என்பது ஞானம் கிடையாது ஏனென்றால் ஓவ்வொரு நடிகரும் அவரவருடைய நடிப்பை நடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சினிமாவில் அனேகர்கள் வித-விதமான பெயர் ரூபமுடைய நடிகர்கள் அவரவருடைய நடிப்பை நடிக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களைப் பார்த்து, யாரிடமாவது வெறுப்பு வருவது மற்றும் மகிழ்ச்சி அடைவது, அப்படி நடக்க முடியாது. இது விளையாட்டு என்பது தெரியும், இதில் ஓவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய நல்ல அல்லது கெட்ட நடிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அதேபோல் தான் இந்த ஆரம்பமும் முடிவுமற்ற உருவாக்கப்பட்டுள்ள சினிமாவையும் கூட சாட்சியாக இருந்து ஏற்றஸ்டிரூ ரசனையில்) நிலையின் மூலம் புன்சிரிப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். குழுவில் இந்த பாயின்டை மிக நல்ல விதத்தில் தாரணை செய்ய வேண்டும். ஒருவர் மற்றவரை ஈஸ்வரிய ரூபத்தில் பார்க்க வேண்டும், உனர்வூபுர்வமாக ஞானத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஈஸ்வரிய குணங்களை தாரணை செய்ய வேண்டும். தங்களுடைய நிச்சய சொருபத்தின் நினைவின் மூலம் அமைதி, பணிவு, தையியம், இனிமை, குஞ்சமை போன்ற அனைத்து தெய்வீக குணங்களையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். தையியத்தன்மையை தாரணை செய்வதற்கான முக்கியமான ஆதாரம்-பொறுத்திருந்து பார்த்தலாகும். என்னுடைய பிரியமான குழந்தைகளே, காத்திரு என்றால் பொறுமையாக இருக்கியத்தை பார்த்துக் கொண்டே செல்லுங்கள். இதே பொறுமை நிலையின் மூலம் அனைத்து காரியங்களும் சம்பூரணமான விதத்தில் வெற்றி அடைகிறது. இந்த குணம் நிச்சயத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிச்சயத்தியடைய சாட்சியான பார்வையாளர்களாக இருந்து ஓவ்வொரு விளையாட்டையும் புன்சிரிப்பான முகத்தோடு பார்த்துக் கொண்டே உள்ளாந்த பொறுமை மற்றும் அசையாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், இது தான் ஞானத்தின் பரிபகுவ நிலையாகும்,

அது கடைசியில் சம்பூரணதன்மையின் நேரத்தில் நடைமுறையில் இருக்கிறது ஆகையினால் நீண்ட காலத்திற்கு இந்த சாட்சி நிலையில் நிலைத்திருப்பதற்கு உழைக்க வேண்டும்.

எப்படி நாடகத்தில் நடிகர்கள் தங்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் நடிப்பை முழுமையாக நடிப்பதன் பொருட்டு முன்பாகவே ஒத்திகை செய்ய வேண்டியிருக்கிறதோ, அதுபோல் பிரிய மலர்களாகிய நீங்களும் கூட வரக்கூடிய பெரிய பரிட்சைகளிலிருந்து யோகபலத்தின் மூலம் தேர்ச்சி பெறுவதற்காக முன்பாகவே கண்டிப்பாக ஒத்திகை செய்ய வேண்டும். ஆனால் ஒருவேளை நீண்ட காலமாக இந்த முயற்சியை செய்திருக்கவில்லை என்றால் அந்த நேரம் பயத்தில் தேர்ச்சி பெறாமல் போய்விடுவீர்கள், ஆகையால் முதலில் தங்களுடைய ஈஸ்வரிய அடித்தளத்தை உறுதியாக வைத்து தெய்வீக குணமுடையவர்களாக ஆகி விட வேண்டும்.

ஞான சொருப நிலையில் நிலைத்திருப்பதின் மூலம் தானாகவே சாந்தரூப நிலை வந்து விடும். ஞானம் நிறைந்த ஆக்ம குழந்தைகள், ஒன்றாக அமர்ந்து முரளியை கேட்கும்போது நாலாபுறமும் அமைதியான சூழ்நிலையாக மாறி விடுகிறது ஏனென்றால் அவர்கள் எந்த மகாவாக்கியத்தை கேட்கிறார்களோ அதில் உள்ளுக்குள் ஆழமாக சென்று விடுகிறார்கள். ஆழமாக செல்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்குள் உள்ளுக்குள் இனிய அமைதியான உணர்வு ஏற்படுகிறது. இதற்காக குறிப்பாக அமர்ந்து உழைக்க வேண்டும் என்பது கிடையாது. ஆனால் ஞானத்தின் நிலையில் இருப்பதின் மூலம் இந்த குணம் அனாயசமாக வந்து விடுகிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அதிகாலையில் எழுந்து தனிமையில் அமரும் போது சுத்தமான எண்ணங்கள் எனும் அலைகள் உருவாகின்றன, அந்த சமயத்தில் மிகவும் விடுபட்ட நிலை இருக்க வேண்டும். பிறகு தங்களுடைய நிலைமான சுத்த எண்ணங்களில் நிலைத்திருப்பதின் மூலம் மற்ற அனைத்து எண்ணங்களும் தானாகவே அமைதியாகி விடும் மேலும் மனம் அமைதியாகி விடும் ஏனென்றால் மனதை வசப்படுத்துவதற்கும் கூட ஏதாவதொரு சக்தி அவசியம் வேண்டும் ஆகையினால் முதலில் தங்களுடைய இலட்சிய சொருபத்தின் சுத்தமான எண்ணங்களை தாரணை செய்யுங்கள். உள்ளார்ந்த புத்தியின் தொடர்பு விதிப்படி இருந்தால் உங்களுடைய இந்த எண்ணங்களைற்ற நிலை தானாகவே ஏற்பட்டு விடும். நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான செல்லமான, ஞான தோட்டங்கள், ஞான நட்சத்திரங்களுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

- 1) தங்களுடைய இலட்சிய சொருபத்தின் நினைவின் மூலம் அமைதி, பணிவு, பொறுமை, இனிமை, குளுமை போன்ற அனைத்து தெய்வீக குணங்களையும் தாரணை செய்ய வேண்டும்.
- 2) நிச்சயத்தி சாட்சியான பார்வையாளராக இருந்து இந்த விளையாட்டை புஞ்சிரிப்பான முகத்துடன் பார்த்துக் கொண்டே உள்ளார்ந்த பொறுமை மற்றும் அசையாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். நீண்ட காலமாக இந்த சாட்சி நிலையில் நிலைத்திருக்க உழைக்க வேண்டும்.

வரதானம்:- மனதில் எப்போதும் ஒரு இராமரை நிறைத்து உண்மையான சேவை செய்யக் கூடிய மாயையை வென்ற, வெற்றியாளர்களாக ஆகு!

ஹனுமான் எப்போதும் சேவாதாரி, மகாவீரனாக இருந்தார் என்று அவருடைய விசேஷதன்மையைக் காட்டுகிறார்கள், ஆகையினால் தான் அவர் எரியவில்லை ஆனால் வாலின் மூலம் இலங்கையை எரித்து விட்டார். எனவே இங்கேயும் கூட யார் எப்போதும் சேவாதாரியாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் மாயையின் அதிகாரத்தை முடியும். யார் சேவாதாரி இல்லையோ அவர்கள் மாயையின் இராஜ்ஜியத்தை எரிக்க முடியாது. ஹனுமனின் மனதில் எப்போதும் ஒரு இராமர் நிறைந்திருந்தார், எனவே பாபாவை தவிர வேறு யாரும் மனதில் இருக்கக் கூடாது, தங்களுடைய தேகத்தின் நினைவு கூட இருக்கக் கூடாது அப்போது தான் மாயையை வென்ற, வெற்றியாளர்களாக ஆக முடியும்.

குலோகன்:- எப்படி ஆத்மாவும் சர்வமும் இணைந்திருக்கிறதோ அதுபோல் நீங்கள் பாபாவோடு இணைந்திருங்கள்.